

stets § 73 i sølovens befragtningskapitel. Viser det sig, at bortfragteren ikke er i stand til at opfylde aftalen med det aftalte skib, vil passageren i givet fald have ret til erstatning, medmindre der er tale om den i lovudkastets § 187 nævnte situation.

Til § 178.

Denne bestemmelse svarer til den gældende § 169 og står som denne i modsætning til den gældende § 75 om befordring af gods.

Selv om en bestemt person ikke er angivet som passager, vil en begrænsning i overdragelsesretten kunne foreligge. En billet købt til en flerkøjes herrekahyt vil f. eks. ikke uden videre kunne overdrages til en dame.

Bestemmelsen svarer i øvrigt til statsbanelovens § 5.

Til § 179.

Stk. 1 svarer til gældende § 170, stk. 1.

Stk. 2 erstatter den gældende § 170, stk. 2, der henviser til bestemmelserne i sømandslovens §§ 54, 57, 58 og 61 om henholdsvis retten til at medtage ting til personlig brug, jfr. lovudkastets § 180, stk. 1, om skibsførerens pligt til at sørge for god og tilstrækkelig kost og om skibsførerens tilsynspligt for så vidt angår sundhedsforholdene, jfr. lovudkastets § 176, stk. 1, sidste pkt., samt om optagelse af forklaring i tilfælde af grovere forbrydelser om bord. Af disse bestemmelser er kun den sidstnævnte bevaret i nærværende bestemmelse, idet de øvrige, som nævnt ovenfor, nu er optaget i andre af lovudkastets bestemmelser. Derimod har man fundet det naturligt også her at have en henvisning til sømandslovens bestemmelse om skibsførerens adgang til eventuelt at benytte magtmidler, således at dette også gælder i forhold til passagererne. Da sømandsloven for tiden er under revision, har man fundet det praktisk ikke at henvide til konkrete paragraffer i denne lov.

Til § 180.

Stk. 1 svarer som nævnt ovenfor til henvisningen i den gældende § 170, stk. 2, til sømandslovens § 54.

Stk. 2 erstatter den gældende § 172's henvisninger til §§ 92 og 93 i befragtningskapitlet, idet man dog som nævnt i indledningen mere udførligt har gengivet indholdet af

de pågældende bestemmelser i stedet for at nøjes med en henvisning. Svarende til de øvrige nordiske søloves § 92, men i modsætning til den tilsvarende danske, har man dog indføjret, en bestemmelse om passagerens oplysningspligt, såfremt han er bekendt med godsets farlighed m. v. Denne bestemmelse kan f. eks. få anvendelse på krigskontrabande.

Om bortfragterens beføjelser og passagerens eventuelle erstatningsansvar kan henvises til den følgende bestemmelse i lovudkastet.

Til § 181.

Stk. 1. Som et naturligt supplement til den foranstående bestemmelse er der her medtaget en regel, der giver bortfragteren adgang til at nægte passageren tilladelse til at medtage farligt gods m. v.

Stk. 2. Denne bestemmelse erstatter henvisningen i den gældende § 173, stk. 2, til § 119, der foreslås ændret. Bestemmelsen bygger på konnossementskonventionens art. 4,6, ligesom lovudkastets § 119.

Til § 182

Bestemmelsen erstatter den gældende § 174's henvisning til § 97, der foreslås ændret. Bestemmelsen gælder rejsegods af enhver art, ikke alene gods af den i lovudkastets §§ 180 og 181 nævnte art.

Bevisbyrden for, at skade er lidt, og at dette skyldes fejl eller forsømmelse fra passagerens side, påhviler bortfragteren.

Til § 183.

Bestemmelsen erstatter den gældende § 175, der giver bortfragteren adgang til at udøve tilbageholdsret i passagerens rejsegods, herunder eventuelt hans køretøj, jfr. definitionen i lovudkastets § 171, stk. 3, men med undtagelse af håndbagage, ligeledes som defineret i § 171, stk. 3. Svarende til den gældende bestemmelse kan denne tilbageholdsret udøves med hensyn til befodringsafgiften, men herudover har man fundet det rimeligt også at medtage „udlæg under rejsen“. Der kan her være tale om f. eks. betaling for særlige udflugter under et krydstogt, telegrammer, telefonsamtaler m. v.

Bestemmelsen kan, jfr. lovudkastets §